सर्गः १२ प्रत्यभिज्ञानरत्नञ्च रामायादर्शयत् कृती। हृदयं स्वयमायातं वैदेह्या इव मूर्त्तिमत् ॥६४॥ स प्राप हृदयन्यस्तमणिस्पर्शनिमीलितः। अपयोधरसंसर्गा प्रियालिङ्गननिर्वृतिं ॥ ६५ ॥ श्रुत्वा रामः प्रियोदन्तं मेने तत्सङ्गमोत्सुकः। महार्णवपरिक्षेपं लङ्कायाः परिखालघुं ॥ ६६ ॥

प्रत्यभीति। कृती कुशलो हनूमान् रामाय वैदेह्या विदेहो जनकस्तत्पुत्र्याः सीतायाः प्रत्यभिज्ञानं ज्ञानजनकं तत्सम्बन्धिरत्नमदर्शयत् किं० प्रत्यभिं स्वयमात्मना आयातमागतं वैदेह्याः सीताया हृदयं मनइवस्थितं किं० हृदयं मूर्त्तिमत् मूर्त्तियुक्तं॥६४॥ सइति। स रामो न पयोधरयोस्तनयोस्संसर्गः सम्बन्धो यस्मिन् तस्य प्रियायाः सीताया आलिङ्गनस्य निर्वृतिं सुखं प्राप किं० सः हृदये न्यस्तस्य स्थापितस्य मणेः स्पर्शेन निमीलितो मीलितनेत्रः॥ ६५ ॥ श्रुत्वेति। रामः प्रियायाः सीताया उदन्तं वृत्तान्तं श्रुत्वा लङ्काया महानर्णवः समुद्रस्तेन परिक्षेपो वेष्टनं परिखा नगरवेष्टनजलं तद्वल्लघुं मेने: किं० रामः तस्याः सीतायाः सङ्गमे उत्सुक उत्कण्ठितः ॥ ६६ ॥